

ČLÁNEK:

BOJ S GOLIÁŠEM

ČASOPIS EXTRA PRO ŽENY, 2009

Co byste dělaly, kdyby váš muž trpěl nemocí, který u ostatních vzbuzuje odpor? Stačí to vyslovit: lupénka. Pro někoho Kainovo znamení, pro někoho podnikatelská výzva. Jutka Kovascs přivezla do Česka takto „postiženým“ naději.

Ptala se Eva Jansová

Ženy spíše inklinují k hezkým věcem, estetické medicíně nebo well-ness. Vy jste se vrhla do „méně“ atraktivního oboru, pomáháte nemocným psoriázou. Kde se tato myšlenka zrodila?

Žila jsem s někým, kdo lupénku měl, takže jsem se musela o tomto traumatizujícím onemocnění dozvědět všechno a pochopit, jak je důležité dělat všechno možné pro to, abychom těmto lidem pomohli. Představte si, jak to musí být strašný pocit, stydět se vyjít ven, cítit na sobě pohledy, kdy se vás ostatní štítí. Je to jako byste byli malomocní, druhořadí.

Lidsky jste se do těchto lidí vcítila a jako podnikatelka jste vycítila příležitost?

Přišlo mi to do cesty a já si říkala, že to nemůžu nechat být. Vždycky jsem věděla, že chci dělat něco, kde si budu vlastním pánem. A vždycky jsem chtěla dělat něco „dobrého“, užitečného. Ale musím připustit, že jsem byla hrozně naivní a romantickém netušila jsem, co mě čeká. Neměla jsem žádné zkušenosti, peníze, nikoho, kdo by mi poradil a skočila jsem do složitého světa farmacie. Moji konkurenti jsou nejmocnější mezinárodní farmaceutické společnosti. V roce 2004 tak začal můj boj Davida s Goliášem.

Nedávno byl hostem Světového dermatologického kongresu v Praze australský vědec Dr. Michael Tirant, který stojí za objevem zázračné léčby lupénky. Jak jste se k němu dostala?

V roce 2001 jsem byla v Budapešti, když jsem v televizních zprávách slyšela i o „revolučním produktu“ pro lupénkáře, tak jsem se snažila o něm zjistit maximum informací a samozřejmě o jeho výrobcu a vynálezci. Takhle jsem se dozvěděla o Dr. Michaelu Tirantovi. Kontaktovala jsem maďarského distributora, který mě doktoru Tirantovi představil. Byl to pro mě zlomový okamžik.

Řada dermatologů přírodní léčbu neuznává. Co byste jim vzkázala?

Rozumím doktorům, že jejich první pohled je skeptický. Je to normální, jelikož na trhu je milion přírodních produktů, které mají mít léčivý účinek, tak jsou samozřejmě extrémně opatrní s tím, co vyzkoušejí a doporučí svým pacientům.

Co Vás motivuje? Jsou to pacienti, kteří se za Vámi vracejí s tím, že jejich nemoc ustoupila a život se jim pozitivně mění?

Mám radost z toho množství šťastných pacientů. Spousty z nich znám důvěrně, takže vím o jejich životě před a potom, co nasadili naši léčbu. Mnozí začali žít plnohodnotný život bez lupénky až po

mnoha letech. Nikdy nezapomenu na to, když mi napsala maminka jedenáctiletého chlapce, která mě žádala o pomoc. Byla zoufalá, její syn nechtěl chodit do školy, spolužáci mu říkali, že má lepru, ať jde domů. Ubrečený prosil svoji mámu, ať ho do školy neposílá, ale neměla na výběr, tak mi napsala. O několik měsíců později jsem od ní dostala děkovný dopis, nejkrásnější, který mi kdy přišel.

Vy se jen tak nevzdáte, oslovila jste několik českých odborníků, aby si ověřili účinnost preparátu Dr. Tiranta.

Abych dokázala, že naše produkty skutečně fungují a pacientům pomáhají, chtěla jsem spolupracovat s nejuznávanějšími dermatology. Kontaktovala jsem deset nejlepších nemocnic a jejich vůdčí dermatology s nabídkou účasti v naší zkoušce. Bylo jasné, že čím více doktorů bude mít stejné výsledky, tím menší nedůvěru budu čelit v budoucnu.

Jak se podniká cizince na českém trhu?

Musím říct, že jsem měla obrovské štěstí. Jako cizinka, která mluví špatně česky, jsem potkávala lidi, kteří mě respektovali za to, že se snažím tímto jazykem domluvit. Přistupovali ke mně pozitivně. Někdy se cítím trapně, když mám mluvit česky, protože vím, že dělám spoustu chyb (zaměňuji podobná slova jako „rušit, zrušit a vzrušit), ale lidi, kteří mají smysl pro humor, oceňují můj neobvyklý způsob komunikace. Samozřejmě, že si někdy nejsem na 100% jistá všemi detaily, ale lidé toho nezneužívali. Nedokázala jsem toho méně jenom proto, že jsem cizinkou.

Myslíte, že ženy podnikatelky to mají jednodušší než muži? Jaká je situace v Maďarsku?

Kdybych mohla prožít posledních pět let jako muž, možná bych mohla odpovědět líp, mohla bych to srovnat. Mám taky mnoho ženských partnerek (profesorky, doktorky), takže pochybuji, že být muž nebo žena je problém. Myslím, že když je někdo fér, korektní, tvrdě pracující a dělá něco dobrého, tak nikoho nezajímá, jestli je mužem nebo ženou. Takže bych řekla, že v Česku je zacházení vyrovnané, v Maďarsku je to myslím stejné.

Pendlujete mezi Maďarskem a Českou republikou. Kde čerpáte energii?

Chodím do kina. Několik let jsem neměla normální volno, ale určitě si teď, když mám kvůli obchodům míň starostí, najdu čas na opravdovou dovolenou. Je tolik míst, kam bych chtěla jet, jediné, co potřebuji, jsou milá lidi, slunce a moře. Taky jsem se dlouho nepotápěla, takže tohle je taky něco, co v blízké budoucnosti přijde.

Máte vůbec čas na takové ty ženské radosti? Zajít si na kosmetiku, na masáž, užívat si?

Teď ano, ale první čtyři roky podnikání jsem neměla vůbec čas ani peníze na nic jiného, než na byznys. Vlastně jsem ty čtyři roky nebyla, neměla jsem žádný život, bez přehánění jsem si prošla peklem, aby byl můj projekt úspěšný, ale stálo to za to.

Musela jste tedy odsunout rodinný život na druhou kolej.

Jak už jsem řekla, neměla jsem donedávna žádný život, neměla jsem šanci žít tak, jak si to obvykle žena přeje. Ale nemám obavy, teď, když moje firma stojí na svých a je docela stabilní, můžu začít tak, jak si přeju. Taky chci mít tradiční rodinný život a pro něj je základním požadavkem stabilita. Mám velké štěstí, protože vcelku mladá jsem dosáhla něčeho, na co můžu být hrdá. Víím, že to, co teď tvořím, pokud se nestane něco neočekávaného nebo nějaký zásah shůry, by mohlo živit mé děti i vnoučata. Vždycky dělám dlouhodobé plány.

Snážíte se jít stále kupředu, hledáte nové cesty. Jaký bude Váš další krok?

Stěhuju se do USA. Je tam deset milionů pacientů a v Kanadě další tři miliony. Beru to jako další výzvu. Víím, že Obamova Amerika je místo, kde budu šťastná.

Jutka Kovacs

Odvážná žena, která se pustila do podnikání v oblasti farmacie. Vystudovala obor cestovní ruch, pracovala jako "conference organizer". Později začala organizovat eventy v Praze, kde se věnovala reklamní agentuře jako PR a New Business ředitelka. Zlomový bod v její kariéře nastal tehdy, kdy se jejímu bývalému manželovi poprvé po 20 letech podařilo zbavit se lupénky.